

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1/2017
26.01.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радоње Сташевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу 1К 60/16 од 11.10.2016. године и Вишег суда у Чачку Кж 250/16 од 25.11.2016. године, у седници већа одржаној 26.01.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радоње Сташевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу 1К 60/16 од 11.10.2016. године и Вишег суда у Чачку Кж 250/16 од 25.11.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу 1К 60/16 од 11.10.2016. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одређено да исту неће издржати уколико у року од 1 (једне) године од дана правноснажности наведене пресуде, не изврши ново кривично дело. Пресудом је окривљени обавезан да на име судског паушала плати износ од 3.000,00 динара на рачун суда, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Истом пресудом, окривљени је обавезан да оштећеном на име накнаде штете исплати износ од 133.619,24 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж 250/16 од 25.11.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, адвоката Радоње Сташевића, а пресуда Основног суда у Горњем Милановцу 1К 60/16 од 11.10.2016. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Радоња Сташевић,

због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости најпре истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Бранилац у захтеву за заштиту законитости наводи и то да побијане пресуде немају разлога о чињеницама које су предмет доказивања, да су они који су дати, потпуно нејасни и у знатној мери противречни, те да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разложима пресуде о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника, због чега бранилац сматра да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, очигледном омашком је означавајући као битну повреду одредаба кривичног поступка из члана „438. став 2. ЗКП“.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде засноване на „непостојећим доказима“ – исказу представника оштећеног и одбрани окривљеног, оспоравајући притом оцену ових доказа и дајући сопствену анализу и оцену истих, другачију од оне коју су дали нижестепени судови. Такође, у захтеву бранилац наводи и да су побијане пресуде засноване на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, тј. да су засноване на претпоставкама, те да није утврђен ниједан елемент кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић